

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad
voor de jeugd
onder redactie van
P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine
schouwvenster
Jeugdcourant van de
Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de
Vriend des huizes

Met medewerking van:

Wim Broos
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. van Eijk
P. H. Fruithof
Jan H. de Groot
P. A. Hekstra
H. van der Holst
Hugo Hoofman
Joh. van Hulzen
Chr. M. van Leijenhof
Jo Kalmijn-Spienburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
Hein Kray
G. Kromdijk
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhulsen
K. Norel
J. W. Ooms
P. A. de Rover
Wouter Slob
Co van der Steen-Pijpers
To van Thiel
An Tiemersma
Ab Visser
Annie Vreeland
Anne de Vries

Abonnementsprijs
f 3,- per jaar

De jeugdige collectantjes van de Neerbosch-Cent-afdelingen ontvangen het blad gratis. In combinatie met het maandblad „De Vriend des huizes” is de prijs slechts f 1,50 per jaar.

Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk

Adres der administratie:
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800 - 2 21 10
Giro 90 87 09

De eerste mensen

Adam en Eva, dat waren de eerste mensen. God had voor hen een woonplaats gereed gemaakt, veel mooier dan de rest van de aarde, een schitterende tuin: het paradijs, de hof van Eden. In die hof mochten zij wonen. Die hof moesten zij bouwen en bewaren. De dieren leefden van het groene kruid en de mensen mochten leven van de heerlijke vruchten, die er aan de bomen in de hof groeiden. Er was een overvloed van heerlijke vruchten. Midden in de hof stonden twee bijzondere bomen. De ene heette: de boom des Levens. Wie daar van at kon niet sterven. Maar Adam en Eva dachten er niet aan, om daar van te eten, want zij wisten niet eens wat sterven was. Zij leefden en zij zouden altijd blijven leven, altijd blij en gelukkig leven in Gods heerlijk paradijs, altijd, altijd, altijd.

Altijd? Dat was nog niet zeker. Er stond immers nog een tweede aparte boom in de hof? Dat was de boom der kennis van goed en kwaad. Daar van mochten zij beslist niet eten, had God gezegd. Als zij het toch deden, zouden zij de dood sterven. De Here wilde met dit gebod Zijn kinderen beproeven en zien of zij gehoorzaam waren. Als zij van die vreemde boom aten, zouden ze sterven. Sterven? Wat is dat eigenlijk? vroegen ze aan elkaar. Maar geen van beiden wisten ze daarop het antwoord. Het was in het paradijs heerlijk om te leven. Alle dagen zon, nooit regen, sneeuw of hagel. Alleen maar een damp, die alles lekker fris maakte. Er stroomden enkele frisse rivieren door de hof en de dieren speelden er met elkaar. Die dieren kwamen tot Adam: leeuwen, tijgers, wolven, net als onze poes of ons hondje. Adam was er heel niet bang van. Hij streeelde ze over de kop en hij gaf ze allemaal een naam. Zo leefden de mensen heel, heel gelukkig in het paradijs, heel gelukkig en heel dicht bij God. Maar toen, toen kwam er een dag, waarop dit geluk verschrikkelijk werd verstoord. Eens wandelden Adam en Eva door de hof. Dat deden zij elke dag. Maar nu kwamen ze langs de verboden boom. Eva keek er naar. Wat hingen er kostelijke vruchten aan die boom. Terwijl zij er naar stond te kijken, klonk er ineens een stem van tussen de blaren. Er zat een slang in de boom en die vroeg: „Mogen jullie van geen enkele boom in de hof eten?” „Hoe kom je er bij”, zei Eva, „we mogen van alle bomen eten, alleen van deze ene niet! Als we daarvan eten, zullen we sterven, heeft God gezegd.”

„Sterven...?” fluisterde de slang. „Welnee, jullie sterven niet. God heeft dat gezegd, om jullie bang te maken. Want als jullie van deze boom eten, zullen jullie net als God zijn, dan zul je zowel het kwade als het goede kennen.”

Daar werd Eva stil van. Net als God zijn, dat zou heerlijk wezen. Ze keek nog eens naar die blozende vrucht en toen plukte ze die en at er van. Ze gaf ook Adam een vrucht en ook hij at... Maar nauwelijks hadden ze gegeten of het werd zo raar van binnen. Hun harten begonnen te bonzen en... o verschrikkelijk ze waren naakt. Daar hadden ze nooit op gelet, maar nu zagen ze het opeens en ze schaamden zich. Adam plukte gauw grote brede bladeren en daarvan maakte hij een soort schort. En toen hoorden ze de Here God naderen.

Anders liepen ze de Here tegemoet, maar nu niet, ze kropen weg tussen de struiken. God riep: „Waar zijt gij?” Toen kwam Adam voor de dag en hij zei: „Ik ben naakt, daarom kroop ik weg!” „Wie heeft je dat gezegd?” vroeg de Here, „heb je van die verboden boom gegeten?” „De vrouw heeft mij die vrucht gegeven”, probeerde Adam zich te verdedigen. Toen richtte de Here zich tot Eva en deze schoof de schuld op de slang. Daarop sprak God Zijn straf uit. De slang werd vervloekt en Adam en Eva moesten het paradijs verlaten. Er werd een engel bij de ingang gezet, opdat ze niet van de boom des levens zouden eten. Zo trokken ze samen weg, de duistere donkere wereld in, met de zonde harten.